

maal, som har kunnet været Genstand for nogen Tvivl i denne Sag, er, hvorvidt Amtmanden og Provsten allerede ved dette Lovforslag skulde berøves den Stilling, de har som selvskrevne og stemmeberettigede Medlemmer af Lagtinget. Det er en Selvfølge, at vi ikke kan bevare to Mænd her i Landet som de eneste privilegerede Landstingsvælgere, og at denne Stilling maa bortfalde. Men Lagtinget har udtalt, at det er sindet at iværksætte en Ordning, hvorefter det kommer til at bestaa af udelukkende folkevalgte Medlemmer, dog saaledes, at Amtmanden bliver berettiget til at møde i Tinget og til at deltage i dets Forhandlinger. Men for at dette skal kunne gennemføres, vil mere omfattende Ændringer i Lagtingsloven være nødvendige, og Lagtinget har derfor anmodet om at maatte vente til næste Aar med at tage Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg har anset det for rigtigt at indrømme Lagtinget, hvad det her har anmodet om. Man maa huske, at Lagtinget ikke alene er et Amtsraad, men ogsaa en i Lovgivningssager raadgivende Forsamling og derfor indtager en særlig Stilling. Til næste Aar vil vi let, antager jeg, kunne enes om at ordne denne Sag, efter at Lagtinget har faaet Lejlighed til at ytre sig om den.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag vil vist gaa meget let gennem dette høje Ting, thi dets Indhold er paa Forhaand billigt af Tinget ved Vedtagelsen af den nye Grundlov. Der er neppe een, der kunde tænke sig andet, end at Valgretten til Lagtinget ogsaa skulde gives til Kvinder og Tyende, ligesom sket er ved vor Grundlov. Det andet Ønske, som næres paa Færøerne, om, at Lagtinget skal være en udelukkende valgt Forsamling, saa at Amtmanden og Provsten for Færøerne ikke længere er selvskrevne Medlemmer af Lagtinget, vil sikkert ogsaa til sin Tid finde Tilslutning her i Tinget, ligesom det tidligere har fundet Tilslutning her, naar vi har talt om en Forandring af Lagtingsloven. Den højtærede Minister har oplyst, hvad der i saa Henseende har været fremme i Lagtinget, og om, at alle Partier der ønsker, at Amtmanden ikke skal være stemmeberettiget Medlem af Tinget eller Formand for samme, og at Provsten ikke skal være selvskrevet Medlem af Tinget, og at man i Lagtinget ønsker at udskyde Afgørelsen af dette Spørgsmaal, indtil det nye Lagting kan komme til at tage Stilling dertil, saa at ogsaa Kvinderne og de øvrige Væl-

gere, som nu kan komme med, kan faa Lejlighed til at udtale sig derom. Det er et meget rimeligt Ønske, at Afgørelsen skal vente saa længe, navnlig da der kan blive Tale om nogen Bekostning for Færøerne ved de nye Forhold, naar Amtmanden ikke længere skal være Formand for Lagtinget. En ny Formand vil naturligvis kræve en Del Udgifter, og det er rimeligt, at den nye Ordning kommer til Overvejelse deroppe, inden der bliver taget endelig Stilling i denne Sag.

For saa vidt ligger alt rent og klart i dette Spørgsmaal. Naar jeg har taget Ordet ved denne Lejlighed, er det imidlertid, fordi jeg synes, vi hernede skylder Færingerne at give ren Besked om, hvordan vi stiller os til forskellige andre Ønsker, som er fremme paa Færøerne, ganske vist hos et Mindretal, men dog ret stærkt fremme. Selvstyrepartiet paa Færøerne har i Lagtinget givet Udtryk for disse Ønsker, og disse Ønsker gik ikke alene ud paa at faa Valgretten udvidet og faa Amtmanden og Provsten fjernet fra Tinget som selvskrevne Medlemmer, men ogsaa paa, at Lagtinget skulde have lovgivende Myndighed, og Ønskerne gik dernæst ud paa, at Færøerne skulde have en Slags Opgørelse med Statskassen, saa at Øerne, saa vidt jeg forstaar, ikke fik Fælleskab med Statskassen, men en særlig Kasse med særlige Indtægter. Det sidste Punkt er ikke klart udtrykt af Partiet, men noget i den Retning er det, de ønsker. Ordføreren for Selvstyrepartiet i Lagtinget udtalte sig om det første Spørgsmaal, den særlige Lovgivningsmyndighed, temmelig kraftigt. Han sagde: „Der har aldrig været Lovfællesskab mellem Færøerne og Danmark, og det er der ikke endnu. Derfor betragter jeg vor statsretlige Stilling for meget løs, og jeg sværmer ikke for, at der bliver noget Lovfællesskab; vi har selv bedst Forstand paa at gøre vore Love. Der er derfor ingen Grund for at beholde saadanne Formaliteter, som ikke har nogen Betydning“. Og et andet Sted i sin Tale udtaler han sig om, at der ikke skulde være noget Fællesskab i Lovgivningssager, der maatte ingenting staa imellem Lagtinget og Regeringen, og der stod endnu Rigsdagen.

Hele den Tanke om, at Lagtinget skal have en særlig Lovgivningsmyndighed, mener jeg, vi skylder Færingerne at tage Afstand fra, for at de ikke skal hilde sig i Betragtninger, som kan blive skæbnesvangre for alle Parter i Fremtiden. Det